

Lukáš 4:32 *A byli ohromeni nad jeho učením, protože jeho slovo bylo pronášeno v pravomoci* (**B21** – jeho slovo mělo moc).

GW – Pracovníci evangelia 49.3 Kristus oslovoval lidi tam, kde se nacházeli. Předkládal jim jasnou pravdu tím nejsrozumitelnějším a nejjednodušším jazykem. Skromní chudí, ti nejméně vzdělaní, mohli skrze víru v Něho pochopit ty nejvznešenější pravdy. Nikdo se nemusel radit s učenými teology, co tím myslel. Nevzdělaným nemátl hlavu tajemnými závěry ani nepoužíval neobvyklá a učená slova, která neznali. Největší Učitel, jakého kdy svět poznal, byl ve svém učení v největší možné míře jasný, jednoduchý a praktický.

DA – Touha věků 253.5 Jeho učení bylo sice prosté, ale také úplně jiné než všechna ostatní, protože Ježíš mluvil jako “ten, kdo má moc”. Rabíni se vyjadřovali neurčitě a váhavě, jako by se Písmo dalo chápat tak, anebo přesně naopak. Jejich posluchači propadali stále větší nejistotě. Ježíš však vykládal Písmo jako zcela nepochybné svědectví. Jakékoliv téma vysvětloval s takovou mocí, že Jeho slova nemohl nikdo zpochybnit. (srv. TV 157.2)

RH – časopis Review and Herald, 7. ledna 1890, odst. 4 Když Jeho naukám někdo oponoval, bránil je s takovou horlivostí a přesvědčením, až to v Jeho posluchačích vzbuzovalo dojem, že by byl ochoten na podporu věrohodnosti svého učení jít i na smrt.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 409.2 Kristovým úkolem bylo předkládat pravdu v rámci evangelia a představovat zásady a principy, které dal padlému člověku. Každá z předložených myšlenek byla Jeho vlastní. Nepotřeboval si je od nikoho vypůjčovat, protože byl původcem veškeré pravdy. Mohl předkládat myšlenky proroků a filozofů, a přitom si zachovat svou vlastní originalitu, neboť veškerá moudrost patřila Jemu. Byl původcem, zdrojem veškeré pravdy. Existoval před všemi ostatními a svým učením se stal duchovním vůdcem pro všechny věky.

DA – Touha věků 310.2 Ježíš probírá jedno přikázání po druhém a vysvětluje hloubku a dosah jejich požadavků. Neubírá z nich ani jediné písmenko, ale poukazuje na jejich dalekosáhlý význam. Odhaluje vnější okázalou poslušnost Židů jako osudný omyl. Prohlašuje, že přestoupením Božího zákona je i zlá myšlenka či chtivý pohled. Člověk, který se podílí na sebemenší nespravedlnosti, porušuje zákon a znehodnocuje svou morální sílu. Vražda vždy začíná nejprve myšlenkou. Ten, kdo ve svém srdci chová nenávist, sestupuje na cestu vraha a jeho oběti jsou Bohu odporné. (srv. TV 194.5)

RH – časopis Review and Herald, 27. září 1881, odst. 7 Farizeové s Kristovým učením nebyli spokojeni. Jím nařizovaná praktická zbožnost je odsuzovala. Chtěli, aby se věnoval vnějšímu dodržování obřadního zákona a zvykům a tradicím otců. Ježíš však učí o duchovní povaze zákona a jeho dalekosáhlých nárocích. Láska k Bohu a k lidem musí přebývat v srdci a řídit život – musí být zdrojem každé myšlenky a každého jednání.

PK – Proroci a králové 700.3 Ježíš jako původce pravdy musí oddělit pravdu od plev lidských výroků, které ji zbavili účinku. Zásady Boží vlády a plán vykoupení musí být jasně vymezeny. Lidstvu musí být předložena naučení Starého zákona. (srv. PK 460.4)

DA – Touha věků 305.1 Mluvil jistě a přesvědčivě. Lidé zmlkli a zmocnila se jich bázeň. Nejistě se ohlíželi jeden po druhém. Je-li učení tohoto Muže pravdivé, kdo z nich může být zachráněn? Mnozí byli přesvědčeni, že tento obdivuhodný Učitel je veden Duchem svatým a Jeho ústy k nim promlouvá Bůh. (srv. TV 191.2)

Ed – Výchova 78.7 Žil přesně podle toho, co učil. Svým učedníkům řekl: **Jan 13,15** “*Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám.*” **Jan 15,10** “*Já jsem zachoval přikázání svého Otce.*” Kristův život tato slova dokonale naplnil a potvrdil. Ukázal však světu ještě více: To, co učil, tím také byl. Jeho slova

vyjadřovala nejen Jeho životní zkušenosti, ale i Jeho charakter. Nebyl pouze učitelem pravdy — On sám byl tou pravdou. Právě to dávalo Jeho učení moc. (srv. Vy 48.4-5)

DA – Touha věků 142.1 Kristovo učení bylo výrazem hlubokého vnitřního přesvědčení a zkušenosti. Lidé, kteří se učí od Krista, se stávají učiteli podle božského řádu. Boží slovo zvěstované ústy člověka, který je jím sám posvěcen, má životodárnou moc. Přitahuje posluchače a přesvědčuje je, že toto slovo je živou skutečností. Když někdo přijme pravdu s láskou, která je v ní obsažena, projeví se to v jeho chování i řeči. Hlásá to, co o Slově života na vlastní uši slyšel, co sám viděl a přijal, aby i ostatní mohli spolu s ním poznávat Krista. Ve svědectví z jeho úst, kterých se dotkl žhavý uhlík z oltáře (Izajáš 6,6), poznají vnímaví lidé pravdu, která posvěcuje charakter člověka. (srv. TV 86.3-4)

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7 Svými slovy, svým vlivem a příkladem dával lidem najevo, že je možné se vrátit k věrnosti Bohu a znovu se těšit z Jeho přízně. Přivedl je k poznání, že pokud budou činit pokání a jejich charakter se promění podle Božího vzoru, získají nesmrtelnost.

Lukáš 4:18-19 ¹⁸Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na svobodu, ¹⁹vyhlásit vítaný Pánův rok (B21 – léto Hospodinovy milosti)."

Jan 3:34-36 ³⁴Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť [Bůh] dává Ducha bez odměřování. ³⁵Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou. ³⁶Kdo věří v Syna, má věčný život; kdo však Syna odmítá, nespátří život, ale zůstává na něm Boží hněv."

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 54.2 Farizeové však Krista zavrhlí. **Římanům 10,3** "Protože neznají Boží spravedlnost, a místo toho usilují postavit svou vlastní [spravedlnost], nepodřídili se spravedlnosti Boží." (srv. MON 37.1)